

tager man fuldstændig fejl; thi naar dette skulde have fundet Sted, maatte de til et saadant Angreb nødvendige Midler have været tilstede. Det er vel ikke oplyst, hvor mange Beleiringskanoner der har været tilstede ved Plevna, men hvad der er oplyst, er, at der i det Hele kun er kommet 152 Stykker russiske Beleiringskanoner over Donau og førte Syd paa, og efter al Sandsynlighed har der aldrig været mere end 50 saadanne foran Feltbefæstningerne ved Plevna. At dette nu betyder overordentlig lidt, ville de Herrer kunne forstaa, naar jeg til Sammenligning nævner dem, at til en preussisk Beleiringspark hører 400 Beleiringskanoner, og at der i den fransk-tydske Krig var ført over 800 tydske Beleiringskanoner ind i Frankrig. De 50 Kanoner, vil det altsaa let ses, betyde overordentlig lidt; men det Samme var Tilfældet med de tekniske Tropper og de Midler, de skulde arbejde med. Da Kampen fandt Sted i September Maaaned, var der, uagtet der var 6 Divisioner samlet under den daværende russisk-rumænske Overkommanderende, Fyrst Carl af Rumænien, ialt kun een eneste Sapporbataillon, og da Angrebet skulde ske, kunde den russiske Feltingenieurpark ikke udlevere mere end ialt 2,000 Stykker Arbeidsredskaber til Standsarbejder, af hvilke endda de 1,600 vare smaa Spader. At dette er meget lidt, naar der er Tale om en Hærafdeling paa 6 Divisioner, ville de Herrer kunne forstaa, naar de høre, at der til to preussiske Divisioner hører en Samling af mellem 11 og 12,000 saadanne Redskaber og deraf 8,000 Spader. Derfor var Forholdet ogsaa det, at der paa det Punkt, som var et af de vigtigste i hele Kampen, nemlig det saakaldte grønne Hjørn, til 2 russiske Divisioner ikke var mere end 35 Sappører og ikke en eneste Spade, saa at Mandskabet, naar det skulde grave, for at skaffe sig blot den allertarveligste Dækning, maatte bruge Laagene til Kogekjedlerne, ja, tildeels de bare Hænder. Naar Forholdene vare saaledes — og det vare de i September Maaaned — vil det ses, at der manglede ethvertsomhelst Middel til, at den russiske Hær kunde føre noget virkelig regelmæssigt Angreb mod de Feltforskandsninger, som vare oplastede der. Det vil derfor være urimeligt at regne denne Tid med til den Tid, Plevnas Feltbefæstninger holdt sig lige overfor et regelmæssigt Angreb. Senere stillede Forholdet sig noget anderledes, men jeg kan dog forresten ikke lade være af Henfyn til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, da jeg netop kom til at omtale disse Forhold, at give en lille Oplysning, som maatte kunde interessere ham, og som vist ogsaa kunde interessere det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Vojsen), hvis han var tilstede, paa Grund af hans Kærlighed til Militsern. Netop i September hændte det Faktum, at Osman Pascha sendte en meget be-

tydelig Styrke bort fra Plevna, og det, han sendte bort, var alle de irregulære Tropper, alle Militstropperne, fordi han, som han ubtalte sig, var kommen til den Erkjendelse, at, naar man stod lige overfor alvorlige Forhold, som de dengang vare, turde han ikke stole paa deres Disciplin og Dygtighed. Der havde altsaa hidtil ikke været Tale om noget virkelig Angreb paa disse Forskandsninger om Plevna, det er først senere, at noget Saadant skete. Da Russerne bleve yderligere forstærkede, saa begyndte de først paa det, som er den første Betingelse for, at der overhovedet kan være Tale om et regelmæssigt Angreb paa en større Stilling, og det er at cernere den. For at dette kunde ske, var det imidlertid nødvendigt, at flere Punkter, som laa i Nærheden, maatte erobres, Punkter som Gornj-Dubnick og Telsch. Først da disse vare erobrede i Slutningen af Oktobert, vare Russerne istand til at gennemføre en fuldstændig Cernering, og det er først fra dette Døbtid, der kan være Tale om, at der sker det Allerførste af det, man kalder et regelmæssigt Angreb. Men derved bliver det ikke 143 Dage, der gjordes Modstand mod et saadant Angreb, det bliver kun 43 Dage. Men i den Tid, der saa fulgte, indtil den 10de December, var Forholdet fremdeles det, at Russerne endnu manglede alle de Midler, der ere nødvendige til et regelmæssigt Angreb; Overkommandoen under General Todtleben ansaa det imidlertid heller ikke for heldigt at forsætte med de hensynsløse Stormangreb, som man tidligere havde forsøgt sig paa, og derfor lod han ganske rolig Spørgsmaalet om Stillingen og Armeen, der laa bagved den, synke ned til et slet og ret Proviantspørgsmaal. Naar jeg nu har oplyst, at det ingenlunde var 143 Dage, som det ærede Medlem forudsatte, men snarere 43, der er Tale om, erkjender jeg tilfulde, at der allerede ved de 43 Dage er gjort overordentlig Meget, og det ligger derfor nær at se nøje paa, hvad Grunden har været til, at det har kunnet være nyttigt at opløse Feltforskandsninger paa det Sted, vi her have omtalt, og hvorfor de have kunnet holde sig saa længe. Undersøger man da Forholdene, viser det sig, at Plevna af Naturen var saaledes udrustet i taktisk Henseende, at Kunststen ikke behøvede at træde meget stærkt hjælpende til, at Terrainet var en Samling af forskellige Plateauer, adskilte ved dybe Slugter og Trægter, saaledes at Angriberne nødtes til at dele sig i en Mængde mindre Kolonner, at Terrainet udadtil altsaa var delt i en Række af forskellige Afsnit, som skilte Angriberne Tropper i 3 à 4 Dele, der ikke kunde bringes i Forbindelse med hverandre, men Forsvarerne havde en let Afgang til dem alle fra et bagved liggende dækket Centralpunkt, hvorfra Tropperne kunde sendes ud, saa at de med kort Varsel til enhver Tid kunde møde med Overmagt; at Terrainet endvidere var saadant, at Batterierne kunde anlægges saaledes,